

מחודדים

ת"ר ושינתם שיהיו דברי תורה מחודדים בפ"ך (קידושין 5).

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים בין בים ובין ביבשה המקום ירחם עליהם וישועם ויוציאם מצרה לרוחה ומאפילה לאורה ומשעבוד לגאולה השתא בעגלה ובזמן קריב ונאמר אמן:

סיכומי דף היומי
 מערכת: 073-249-0403
 sikumhadaf12@gmail.com

לע"נ
הגה"ח ר' פינחס רוזנבוים זצ"ל
נלב"ע כ"ז ניסן תשע"ז

גליון
363

גליון זה הוקדש

לעילוי נשמת ר' יוסף בן ר' חיים הכהן וויס ז"ל נלב"ע ח' אלול תשנ"ח. וזוגתו מרת רבקה רבקה יענטא ע"ה בת ר' אשר אנשיל ז"ל נלב"ע י"ד אלול תשע"א הונצח ע"י בנם ידידנו הרב ר' משה וויס שליט"א

בבא בתרא דף ס"ז. יום שב"ק פר' ראה כ"ז אב תשפ"ד

המוכר חצר, קרקע, ובית הבד.

דף ס"ז - ע"א

עישור נכסי שהבת נוטלת לנדוניתא מנכסי אביה אם מת, גובה מקרקע ולא ממטלטלים, וכיון שהלכה כרבי אליעזר שכל המחובר לקרקע כקרקע גובה מאצטרוכלי של ריחיים, וכן משכירות בתים שהוא שכר קרקע.

משנה. המוכר חצר, - לת"ק: מכר בתים חיצוניים ופנימיים, בורות שיחין ומערות, בית שתשמישו להוציא זכוכית מהחול, חנויות הפתוחות לתוכה, והפתוח לתוכה וגם לרשות הרבים אם רוב תשמישים עם החצר נמכר עמה, ולא מכר תשמישי הבית שאינם קבועים, אמר הוא וכל מה שבתוכו הכל מכור חוץ ממרחץ ובית הבד שבתוכה.

המוכר חצר, - לרבי אליעזר: לא מכר אלא אור חצר ולא בתים ובורות, **ללשון א' לרבא -** בין אם אמר שמוכר לו דרתא או חצר [ולת"ק דווקא אם אמר דרתא, אבל אמר חצר גם לת"ק לא מכר לו אלא אור החצר], **ללשון ב' לרבא -** רק אם אמר חצר, אבל אם אמר דרתא אפילו שהוא תרגום לחצר אבל משמע גם לשון דירה ומכר הבתים שבו.

דף ס"ז - ע"ב

מכר קרקע שמוציאים ממנו חול וקרקע של נהר שמוציאים ממנה כסף וזהב או דגים, ללישנא קמא: החזיק באחת מהם לא קנה שני, שהם שני תשמישים שונים, אבל מכר עשר שדות בעשר מדינות ונתן דמי כולם גם במקום שלא קונים בכסף רק בשטר או חזקה קנה הכל שכולם עומדות לזריעה, **ללישנא בתרא:** גם במכר שני סוגי קרקע בתשמישים שונים והחזיק באחת מהם קנה הכל.

משנה. המוכר בית הבד, מכר תשמישים שקבועים שם - עריבה שאוצרים בה, אבן שמכניסים בה העץ ששוברת הזיתים, כלונסות של ארז שמעמידים עליה

הקורה, בריכה גדולה, ריחים התחתונה, הנסרים סביב הזיתים כדי שלא יתפזרו שקבועים שם, ולא הנסרים שנותנים על הזיתים שמטלטלים הם, ולא הגלגל להעלות ולהוריד הקורה, והקורה והריחים העליונה, ובזמן שאמר הוא וכל מה שבתוכו הכל מכור (גם ריחים העליון) חוץ משק שעשוי מנוצה של עזים ועור, **לרבי אליעזר:** מכר את הקורה שהיא עיקר בית הבד.

משנה. המוכר מרחץ, מכר בית הפנימי וחיצוני, בית הנסרים שמכניסים שם נסרים שנותנים על גבי קרקע לעמוד עליו לאחר הרחיצה, בית שמכניסים שם הסודרים שעוטפים הראש מחום המרחץ, בית הספלים, בית האלונטית, ולא הנסרים, והספלים והאלונטיות, בזמן שאמר הוא וכל מה שבתוכה הכל מכור חוץ מבריכות מים השופכות מים למרחץ, ואוצרות עצים, גם בימות החמה שמועט הם אינם בטילות למרחץ, אמר מרחץ וכל תשמישיו ומיצר לו מיצרים מכר לו גם אוצרות המים והעצים כיון שהם בתוך המיצרים וראוי לבית המרחץ הגם שראוי גם לשאר תשמישים.

בבא בתרא דף ס"ח. יום א' פר' שופטים כ"ח אב תשפ"ד

המוכר עיר.

דף ס"ח

משנה. המוכר עיר, מכר בתים, בורות, שיח, מערה, מרחץ, שובך, בית הבד, גינות שראוי לטייל בהם שסמוך לעיר ובתוך העיר, **לרבן שמעון בן גמליאל:** שדות סביב העיר, וי"א בשיטתו שמכר גם עבד שממונה מטעם שר העיר להראות תחומי השדה של כל אחד, ולא מטלטלים, ועבדים הגם שדינם כקרקע כיון שיכול להוציא מהעיר אינם בכלל העיר, ולא חתיכת בקעה גדולה הסמוכה לעיר ומופלגת ממנה קצת, ולא כפרים הסמוכים לה, ולא יער וביבר של חיה עופות ודגים שסמוכים לה ולא פתוחים לה, וי"א **בדעת רבי יהודה:** שמכר סופר המלך הכותב מספר השדות ובתים ואנשים לצורך מיסים, וכפרים שסמוכים לה.

יום זה יהי משקל כל חטאותי, ביום זה המסוגל נא להשתתף במגבית אלול לזיכוי הרבים ולהצלחת הצאצאים בתחילת זמן החדש.

המוכר שדה וכרם. מלבנות. המוכר קרקע ודקלים.

דף ס"ט - ע"א

המוכר שדה, מכר אבנים הקבועים בה - שמניחים על העומרים המונח בשדה כדי לייבש, **ולעולא**: הסדורות לעשות גדר לשדה, הקנים שמעמידים תחת הגפנים, תבואה שהיא מחוברת לקרקע הגם שהגיע זמן קצירה, הרבה קנים שגדילים בקלח אחד הגם שהם עבות וגסות כיון שהם פחות מבית רובע אין להם חשיבות לעצמם ובטל לשדה, סוכת שומרים שאינה עשויה בטיט הגם שלא קבועה בקרקע, וכל האילנות שבה גם חרוב בבחרותו הגם שהוא עבה כל זמן שאין מרכיבים אותו ואז יש לו שם בפני עצמו ולא בטל לשדה, נטיעה קודם שנחתכו ענפיה הגם שהוא עבה, ולא האבנים והקנים שאינם לצורכו, והתבואה התלושה הגם שצריך לשטחה שם שיתנפח מריח השדה ולייבש, אמר היא וכל מה שבתוכה הכל מכור, אבל לא הרבה קנים שגדילים בקלח אחד שהיא בית רובע הגם שהם דקים, וסוכת השומרים העשויה מטיט שמחובר לארץ ויש לה שם בפני עצמו, וחרוב המורכב והשקמה לאחר שנחתך ענפיה.

מכר כרם, לרבי מאיר: מכר תשמישי כרם הגם שאינם קבועים כל כך, **ולרבנן**: לא מכר, לכן לרבי מאיר מה שתנן במשנה מכר האבנים שהם לצורכה הם שמתוקנות ומזומנות לכסות בהם העומרים הגם שאינם מונחות בתוך השדה, ולרבנן רק אם מונח בתוכה, ולעולא שאבנים במשנה הוא שהם מסדורות לגדר הוא רק לרבנן, שלרבי מאיר לא צריך שיהא מסדורות, ומה שתנן במשנה את הקנים שהם לצורכו, לרבי מאיר שמשופים הגם שאינם זקוף ונעוץ בקרקע, לרבנן רק אם הם זקוף ונעוץ.

כל דבר שיש לו שם בפני עצמו וכגון ערוגה קטנה של בשמים שנקראת ערוגת בושם של פלוני, אינו נמכר עם השדה.

מלבנות של פתחים סביב המזוזות שזוקף הדלת עליהם אם הם מחוברים בטיט הרי הם בכלל הבית, ואיבעיא אם הם מחוברים רק ביתידות ונוח לפורקם כיון שאינם צורך הבית כל כך, ואם תמצא לומר מלבנות של פתחים שנעשו לחיזוק הפתח הם בכלל הבית. מה הדין **במלבנות חלונות** שנעשה לנוי, ואם תמצא לומר שהוא בכלל הבית. מה הדין **מלבנות של כרעי המיטה** חתיכות עץ שנותנים תחת כרעי המיטה ואינם מחוברים למיטה אם מכור בכלל המיטה.

דף ס"ט - ע"ב

'ויקם שדה עפרון אשר במכפלה וכו' וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבולו סביב' מיתור 'אשר בכל גבולו' דורשים שדווקא אילנות שצריכים גבול שדה כדי להודיע שהוא שייך לבעל השדה, אבל אילנות חשובים כגון חרוב המורכב וסדן השקמה שבעליהם ידועים [ואינם צריכים לגבול] יש להם שם שדה בפני עצמה ואינם נמכרים בכלל השדה. **'סביב'** מסביב לומדים שהקונה שדה קנה גם המיצרים וכל אילנות שנטועים בקרקע המיצר.

המוכר קרקע, מכר גם דקל שגדל כל צרכם, ושתילים בחורים, ומיני דקלים שנקראים הוצין וציצין, ואף על פי כן יש לכתוב כך בשטר שאם יביא השטר לבית דין, יתנו לו את כל אלו.

שדה ודקלים אני מוכר לך, מכר לו קרקע ודקלים שבתוכו, וגם עוד שתי דקלים אם יש לו במקום אחר, ואם אין לו צריך לקנות לו או שיחזיר לו מעות בשווי שני דקלים, אם יש לו דקלים שמשועבד לבעל חוב צריך לפדות.

שדה עם דקלים אני מוכר לך, אם אין שם דקלים הרי זה מקח טעות.

שדה בי דקלים אני מוכר לך, כוונתו שראוי לדקלים ואינו מקח טעות גם אין שם דקלים.

שדה אני מוכר לך חוץ מדקל פלוני, אם הוא דקל טוב שטוען פירות שייר רק אילן זה, אם הוא דקל רעה שאינו מוציא קב פירות כל שכן שלא מכר דקלים הטובים.

שדה אני מוכר לך חוץ מאילנות, אם יש שם אילנות לא מכר לו אילנות, אבל מכר דקל וגפנים שאינם נקראים אילנות, אם אין שם רק דקל או גפנים כוונתו הוא שאינו מוכר לו דקל וגפנים, יש שם דקל וגפנים ולא אילנות לא מכר גפנים שהם יותר בכלל אילנות מדקל.

אמר חוץ מאילנות אם אין שם רק דקל אם צריך לעלות לדקל בחבל להוריד הפירות הרי הוא בכלל דקל, ואם לא כיון שהוא קטן אינו נקרא דקל, ובשאר אילנות כל שעול שור שעובר תחת האילן כופף האילן, אין אלו בכלל אילן ואינו בכלל השיר.

חרוב המורכב וסדן השקמה. החזרת מיגו שנאנסו. שטר עיסקא שחצי מלוה וחצי פיקדון.

דף ע' - ע"א

מכר שדה, לא מכר חרוב המורכב וסדן השקמה [משום שיש להם שם שדה בפני עצמם וכמו שתנן

במשנה], וגם אם אמר חוץ מחרוב או סדן פלוני אין כוונתו שמכר השאר שהוא כאומר שדה מכורה לך חוץ משדה פלונית שאין אומרים שמכר לו שאר השדות, **וליש אומרים**: גם אם אמר חוץ מחצי חרוב פלוני פשוט שלא מכר לו שאר חרובים, ואפילו חצי ששייר באותו חרוב גם לא מכר.

מפקיד שהוציא שטר לנפקד שהפקיד אצלו פיקדון, נאמן הנפקד לומר שהחזיר לו, ואין המפקיד יכול לומר שטרך בידי מאי בעי, שיש לנפקד מיגו לומר שנאנסו [לכן לא היה זהיר להחזיר לו שטר כשהחזיר לו הפיקדון] וצריך להישבע שהחזיר לו כיון שאם היה טוען נאנסו היה צריך שבועה.

דף ע"א - ע"ב

הקונה שני אילנות בשדה חבירו לא קנה קרקע, אבל **מכר קרקע ושייר שני אילנות** לרב הונא שייר גם קרקע בשבילו [למסקנא גם לרבי עקיבא שמוכר בעין יפה], ואם לא כן כשיזקינו יאמר לו בעל הקרקע עקור אילנך. ולהוי אמינא משום שסובר כחכמים שמוכר בעין רעה ושייר לעצמו קרקע שצריך ליניקת האילנות שגם אם יזקינו יכול לשתול חדשות.

המקדיש שדה - לרבי שמעון לא הקדיש שאר הדברים אלא חרוב המורכב וסדן השקמה, שסובר שהקדש כמכר ולא הקדיש כל דבר שאין המוכר מוכרם כיון שאינם בכלל השדה, אבל חרוב המורכב וסדן השקמה הגם שאינם בכלל השדה ולכן אינם בכלל מכירה מכל מקום הם בכלל הקדש, להוי אמינא משום שסובר שבעין יפה הקדיש נמצא שלא שייר לפניו קרקע ליניקת האילנות, ונמצא שיונקים משדה הקדש ואינו יכול ליהנות מהם ועל כרחך הקדישם.

בבא בתרא דף ע"ב. יום ה' פר' שופטים ב' אלול תשפ"ד

הקדיש ג' אילנות ממטע עשרה בבית סאה. לקח ומת אביו לפני או לאחר שהקדיש. עומר שיש בו סאתיים.

דף ע"ב - ע"א
הקדיש שלשה אילנות קטנים ממטע עשרה בבית סאה, הקדיש קרקע ואילנות שביניהם, ופודה האילנות והקרקע כשדה אחוזה שהאילנות בכלל השדה, ואם נטועים יותר מעשרה בבית סאה או פחות כיון שהמקדיש בעין יפה מקדיש גם לחכמים הקדיש הקרקע ביניהם ונפדים כשדה אחוזה, **לרבי שמעון**: נפדה לפי השווי שבעין רעה הקדיש ולא הקדיש קרקע ביניהם, גם אם הקדיש האילנות וחזר והקדיש הקרקע צריך לפדות האילנות בשווי, והקרקע נפדה כדין שדה אחוזה.

המקדיש שדה, לחכמים: הגם שסוברים במכר שבעין רעה מוכר, מודים בהקדש שבעין יפה מקדיש, ולכן הקדיש הכל גם דברים שאינם בכלל מכר, **לרבי שמעון**: בעין רעה הקדיש ושייר לעצמו

במשנה], וגם אם אמר חוץ מחרוב או סדן פלוני אין כוונתו שמכר השאר שהוא כאומר שדה מכורה לך חוץ משדה פלונית שאין אומרים שמכר לו שאר השדות, **וליש אומרים**: גם אם אמר חוץ מחצי חרוב פלוני פשוט שלא מכר לו שאר חרובים, ואפילו חצי ששייר באותו חרוב גם לא מכר.

מפקיד שהוציא שטר לנפקד שהפקיד אצלו פיקדון, נאמן הנפקד לומר שהחזיר לו, ואין המפקיד יכול לומר שטרך בידי מאי בעי, שיש לנפקד מיגו לומר שנאנסו [לכן לא היה זהיר להחזיר לו שטר כשהחזיר לו הפיקדון] וצריך להישבע שהחזיר לו כיון שאם היה טוען נאנסו היה צריך שבועה.

דף ע' - ע"ב

המוציא שטר עיסקא על יתומים שהיא מחצה מלוה ומחצה פקדון, לדייני גולה: נשבע וגובה כולו, הגם שאביהם היה נאמן לומר החזרתי כיון שהשטר ביד נותן, ואין המקבל טוען פרעתי, ולא אמר כן בשעת צוואת מיתה אין אנו טוענים כן עבור היתומים, וכן פסק מר זוטרא, **לדייני ארץ ישראל**: נשבע וגובה רק מחצה של מלוה ולא מחצה של פיקדון כיון שאביהם היה יכול לטעון פרעתי מיגו דנאנסו, ומה שלא אמר כן בשעת צוואת מיתה משום שאנסו מלאך המוות, וכן פסק רבא.

בבא בתרא דף ע"א. יום ד' פר' שופטים א' אלול תשפ"ד

מוכר בעין רעה או יפה מוכר. נותן ומקדיש בעין יפה. המקדיש שדה.

דף ע"א - ע"א
משנה. המוכר שדה, הגם שאמר לו כל מה שבתוכה לא מכר בור גת ושובך בין חרוב ובין שלם, לרבי עקיבא: צריך המוכר לקחת לו דרך מלוקח שמכר לו בעין יפה, **לחכמים**: אינו צריך שלא מכר בעין יפה, ואם אמר חוץ מאלו גם לרבי עקיבא אינו צריך לקחת לו דרך.

מכר בור, גת, שובך בשדה ושייר שדה לעצמו, לרבי עקיבא: אין הלוקח צריך לקחת לו דרך, שמכר בעין יפה. **לחכמים**: צריך לקחת לו דרך מהלוקח, לפי שמכר לו בעין רעה.

נתן שדה במתנה גם הדברים שאינם בכלל מכר [כדלעיל] הם בכלל המתנה כיון שנותן בעין יפה הכל בכלל, ואם אינו נותן כל הדברים מוטל על הנותן להוציאם מכלל המתנה.

אחים שחלקו זכו בשדה זכו בכל הדברים שבה, כיון שזה נטל שדה אחת וזה נטל שדה שכנגדו נתכוונו להסתלק זה מזה.

החזיק בנכסי הגר החזיק בכולה.

הכל כמכר ולמסקנת הש"ס שייר גם חרוב המורכב וסדן השקמה ואינם יונקים מהקדש ששייר לעצמו גם קרקע כדי יניקת האילנות [ולא כהוי אמינא בש"ס שסובר בעין יפה הקדיש, ורבי שמעון במשנה שאמר שהקדיש חרוב המורכב וסדן השקמה הוא לדברי רבנן].

דף ע"ג - ע"ב

רבה אמר שראה ש-ד שרץ על שיני החומה של מחוזה יותר מהר מפרש שהיה רץ תחת החומה, פעם אחת דילג מפרידה לפרידה שהיו על שני גשרים שהיו רחוקים זה מזה והיה מחזיק שני כוסות יין ומוריק מאחד לשני ולא נשפך אפילו טיפה אחת אפילו שהיה רוח סערה עד שהרגוהו מלך של השדים מפני שהיה מגלה סודם, או שהרגו הקיסר. ראה ראם ביום שגולד גדול ד' מאות פרסה כהר תבור ומשך צווארו ג' פרסה ומקום הנחת ראשו פרסה וחצי והטיל גללים וסתם הירדן, להודיע שהקב"ה מרחם על בריותיו ואינו נותן להם רשות להזיק, ושלא לצאת לדרך יחידי.

רבה בר בר חנה הלך בספינה וראה צפרדע גדול ככרך שיש לו שישים בתים ובלעו תנין, עורב נקבה בלעה לתנין ועלתה על אילן להודיע לנו כוחו של ענפי אילן. ראה שרץ שנכנס בנחירי דג ומת הדג והשליכו הים ליבשה ונפל על שישים כרכים והחריבם, ואכלו מהדג שישים כרכים ומלחו ממנו עוד שישים כרכים, ומילאו מאחת מגלגלי עיניו שלש מאות חביות שמן, לאחר י"ב חודש היו מנסרים מעצמות הדג כדי לחזור ולבנות הכרכים שנחרבו. ראה חול שהתקבץ על גב הדג וגדלו עליה עשבים וסברו בני אדם שהוא אי וירדו מהספינה ואפו ובישלו, וכשנתחמם הדג התהפך ואם הספינה לא היתה קרובה היו נטבעים. ראה ספינה שהלך שלשה ימים ושלשה לילות בין סנפירי דג שאחת למעלה לצד הראש ואחת לצד הזנב והספינה הלכה במהירות לכיוון אחד והדג לכיוון השני אף על פי שמהירות הספינה הוא כשיעור שמחממים קומקום של מים ויותר ממהירות חץ. ראה ציפור ושמה 'זיז שדי' שעומד עד קרסוליו במים וראשו ברקיע וחשבתו שאין שם מים יצא בת קול שנפל שם גרזן או מעצד לפני שבע שנים ועדיין לא הגיע לארץ מפני זרימת וסערת הנהר. ראה אווזים שנפלו נוצות שלהם מרוב שומן ונמשך נחל של שמן תחתיהם, ושאלתי אם יהיה לי חלקי בכם לעתיד לבוא והגביהה לי כנף לרמוז שכן, ואמר לי רבי אלעזר שעתידיים ישראל ליתן עליהן את הדין שבחטאם מתעכב משיח ויש לאווזים צער בעלי חיים עד אז.

רבה בר בר חנה הלך במדבר עם סוחר ערבי שהיה לוקח עפר ומריח ואומר עד כמה רחוקים הוא ממקום פלוני, שאלו כמה הם רחוקים ממים הריח עפר ואמר שמונה פרסה, לאחר זמן שאל שוב והריח עפר אחר ואמר שלשה פרסה, הפך העפר לנסותו אם הוא בקי ולא התבלבל.

הכל כמכר ולמסקנת הש"ס שייר גם חרוב המורכב וסדן השקמה ואינם יונקים מהקדש ששייר לעצמו גם קרקע כדי יניקת האילנות [ולא כהוי אמינא בש"ס שסובר בעין יפה הקדיש, ורבי שמעון במשנה שאמר שהקדיש חרוב המורכב וסדן השקמה הוא לדברי רבנן].

דף ע"ב - ע"ב

הלוקח שדה מאביו ומת האב והקדישה דין הפדייה כשדה אחוזה כיון שבשעה שהקדישה היה ירושה ואחוזה בידו, **לקחה מאביו והקדישה ומת האב - לרבי מאיר:** אין דינו כשדה אחוזה, **לרבי יהודה ורבי שמעון:** דינו כשדה אחוזה מריבוי שנאמר 'ואם את שדה מקנתו אשר לא משדה אחוזתו' כיון שהיה צריך לומר אשר לא אחוזתו או לא שדה אחוזתו ולא אשר לא משדה אחוזתו, דורשים שדה שהיא ראויה להיות שדה אחוזה נפדה כשדה אחוזה.

חרוב המורכב וסדן השקמה יש לו תורת קרקע וחשיבות בפני עצמו, ולכן מכר שדה אינם נמכרים עמה, ויש להם תורת אילן שאם מכר עם עוד שני אילנות יש ללוקח קרקע כדין קונה שלשה אילנות, ואין החשיבות מגרע שאינם מצטרפים.

עומר שיש בו סאתיים יש עליו תורת גדיש ופטור משכחה שנאמר 'ושכחת עומר' ולא גדיש, ויש עליו תורת עומר שאם שכחו עם עוד שני עומרים שאין בהם סאתיים גם הם פטורים ששני עומרים שכחה שלשה אינם שכחה, הגם שבלי זה הוא פטור.

המקדיש שדה, לרבנן: הקדיש חרוב המורכב וסדן השקמה שהקדיש בעין יפה, **לרבי מנחם ב"ר יוסי:** לא הקדיש שסובר כרבי שמעון שמקדיש בעין רעה.

הדרן עלך פרק המוכר את הבית

פרק חמישי - המוכר את הספינה

המוכר ספינה. דברי אגדה של רבה בר בר חנה.

דף ע"ג - ע"א

משנה. המוכר ספינה, מכר התורן שפורשים עליו וילון בראש הספינה, וילון, ברזל כבד שמורידים למים להעמיד הספינה, המשוט שמוליכים בהם הספינה, כבש הספינה, בור מים מתוקים לשתות, לרבי נתן וסומכוס - מכר את הספינה הקטנה הקשורה לספינה גדולה, ולא מכר העבדים המנהיגים הספינה, ושקים גדולים לתת בתוכם פרקמטיא, והפרקמטיא, אמר היא וכל מה שבתוכה הכל מכור.

רבה אמר בשם יורדי הים, גל הרוצה לטבוע ספינה הולך לפניו מלאך מזיק ונראית כאש לבנה ומכים אותו במקלות שחקוק עליו אהיה אשר אהיה, י-ה, ה' צבאו-ת, וגם אמן סלה ונח מכעסו, בין גל לגל ג' מאות פרסאות וגובהו ג' מאות פרסאות, פעם הגביה גל יותר מזה ולפי